

Nemes Ibolya: A Boldogság kis csillagai

A hatalmas éjszakai égbolton sok-sok fényes kiscsillag kergetőzött játszadozott. Minden egyes kiscsillag komoly feladat előtt állt, de mindenkinek ki kellett várnia a sorát. És, hogy ki mikor érett meg a feladatra, azt a bölcs hold döntötte el.

De volt két csillagocska melyek pajkosságukkal és csodálatos fényükkel kitűntek a többiek közül. Egy nap az öreg és bölcs hold, magához hívatta a két kis pajkos csillagocskát.

Elmondta nekik, hogy nemsokára új és nagyon izgalmas feladat vár rájuk. Új életet kell kezdenek, egy számukra teljesen ismeretlen de csodás helyen.

Éj követett éjt, és eljött az idő a csillagocskák számára. Egy gyönyörű reggelen újjászülettek, lent az emberek között.

Ezzel hatalmas örömet okoztak egy nőnek és egy férfinak, akiket innentől kezdve anyának és apának hívtak. A két kis csillagocska lent a földön is együtt maradtak.

Mosolyukkal őszinte szívből jövő gyermekkacajukkal, kedvességükkel beragyogtak mindent maguk körül. Mivel hajdanán csillagok voltak, fényük egy percre se halványodott. Telt az idő és szépen felcseperedtek.

Nagyon sok örömet és boldogságot okoztak a szüleiknek. Minden este megcsodálták a csodálatos fényes csillagokat. De az évek alatt teljesen feledésbe merült, hogy hajdanán ők ott fenn a hatalmas és gyönyörű égbolton ragyogtak.

Erre már csak a bölcs hold emlékszik, aki minden egyes éjszaka, lenéz rájuk.

Büszkeséggel tölti el, hogy a két kis pajkos csillag, mennyi örömet és boldogságot hozott ide le a földre.

Ameddig világ a világ, addig a csillagok beragyogják az éjszakáinkat, és rengeteg örömet okoznak nekünk itt lent a földön.

Mert minden kisgyermek egy csodálatosan fénylő csillag a szülők életében.